

toosu waasto tegi mino hõbewalge imet! Tema wiha-
sed silmad läksid läikima, suuümber kortsud silisid
naerole, ja raha pihusse pigistades, kui kardaks
kogemata õnne kautawad, haldas ta nõnda sõnaldama:

„Auus noorherra! ärge pange pahaks, ega ma
teid kohe ei tunnud, wana tõntsiks läinud film seisib
pool unewangis, ja me'e elame üsikus kohas, kuhu
paljo muid Sakslasi ei ulata, kui arwast mõni libu-
niko:sel ehk sügisel linalaupmees. Suremaid huntakaid
ei tule ial meie urtsikuisse.“

Nõnda rääkides tormas ta ahjo poole, kiiskus
karwopidi poisikese ahjo pealt põrandale, raputas teda
ja hüüdis „Mihkel, põrgusunnitaw unekot! puista
uni metsa; mine ukse ette ja wii wõera herra hobune
warjo alla. Kas sa ei kuule, waenlase lael? Piista
kaenlatäis heino redelisse ja paista põhku alla. Kül-
jaks tasub jalawaewa ja annab sulle saia:raha peale
laupa. Ole aga wirt!“

Poisikesel läks tül aega pead kratsides, enne kui
raskest unest ja ahjo palawusest uimane meel selgima
peasis. Wanamoor pidi antut käsku kolm, nelikorda
uendama ja mõne wopsu rusikaga poeokese selga jutule
seletuseks kulutama, siis wast peasis poisil mõistus
unepaelust märkama. Ma läksin temaga seltsis õue,
et hobune korraliste saaks rawitsetud; wanamoor
näitas meile üleüksesanga piiruga tuld. Kui hobune
tallitatud ja paigale pandud, wõtis Mihkel eide käso
peale lubu õlgi kaenlaesse, mis mulle magadis asemeks
põrandale taheti lahutada.

Luppa tagasi tulles loorisin märja mantli seljast,
panin ahjo ligidale parrepuu otsa kuiwama ja istusin
järi peale oma wäsinud leha puhkama. Mihkel puges
sedamaid ahjo laele pöenutama. Ukse taga nurgas
seisis säng, kust haige inimese oigamine mino kõrwa
kõstis. Haige palus madala heäleaga jua. Wana
eit istus leeaugo sõrwal, mängis kui laps rahaga ja
rääkis iseenesega: „Ei sest kopikast pea Siimo hing
midagi teadma. Homme saadan Mihkli salamahki
Kausta kõrtsi ja lasen kaks toopi südame kinnitust
tua, mis oma wana lehale toeks tarwitaw.“ Sest
jutust mõistsin, et roojane puškari waim wanamoori
libutaja oli. Haige, kelle hingamine raske ja lõets-
jutaw näitas, küsis teistkorda jua. Wanamoor sõitles

